

KÜLÖNÖS ILLETMÉNYEK.

44. §. Lovaglási és gépkocsivezetői jutalomdíj.

194. Annak a lovascsendőrnek, aki szolgálati lovát legalább 3 éven át megszakítás nélkül lovagolta és a ló teljesen szolgálatképes, jó erőállapotban van; továbbá annak a gépkocsivezetőnek, aki a kezelésére bízott kincstári gépkocsit legalább három éven át kifogástalanul vezette és gépkocsibalesetet vagy rongálást nem idézett elő, a csendőrségi javadalmazás terhére évente, a csendőrnapon történő megjutalmazására javaslatot lehet tenni. A jutalomdíj összegét a honvédelmi miniszter elbírálása alapján a belügyminiszter állapítja meg.

A jutalomdíjat a csendőrség központi gazdasági hivatala fizeti ki közvetlenül az érdekeltnek.

45. §. Vitézségi érempótdíj.

195. Legénységi vitézségi érmek után pótdíjak folyósítására az alábbi rendelkezések mértékadók:

a) a legénységi arany vitézségi éremmel kitüntetteknek havi 20.— P

b) I. osztályú ezüst vitézségi éremmel legalább háromízben kitüntetteknek havi 10.— P

c) I. osztályú ezüst vitézségi éremmel kétízben kitüntetteknek havi 5.— P
érempótdíj illetékes.

Egy és ugyanaz a személy egyidejűleg az arany és az I. osztályú ezüstérmek után is kaphat pótdíjat.

196. A vitézségi érempótdíj minden hó 1-én előre illetékes.

Jelenleg a honvédelmi tárca viseli és közvetlenül az igényjogosultaknak utalványozza.

Az érempótdíjra való igény annak a hónapnak első napjával kezdődik, amelyben az érem adományoztatott és azzal a

hónappal szűnik meg, amelyben az igényjogosult meghal, vagy amelyben őt büntetőbíróóság olyan cselekmény miatt, amellyel a vitézségi érem elvesztése törvényszerűleg egybe van kötve, jogerősen elítélte.

197. Bíróilag elrendelt fenyítő, vagy vizsgálati fogság, valamint a hadifogság tartamára, az érempótdíj ideiglenesen megszűnik.

Fegyelmi úton kiszabott fogság tartamára, valamint ügyészi nyomozó vagy büntetőbíróisági eljárás alatt a pótdíj nem szűnik meg. Ha azonban az illető, mint szökevény került fogságba, azon idő alatt, amelyben csak tápdíjat, illetőleg fogsági illetményt kap, az érempótdíj nem illetékes.

Az érempótdíjat annak a hónapnak a végével kell beszüntetni, amelyben a megszüntetést előidéző körülmény beáll; viszont a beszüntetést előidéző ok megszűnését követő hónap 1-től újból folyósítani kell.

Annak a vizsgálati fogságban állott éremtulajdonosnak, aki ellen az eljárást megszüntették, vagy akit a bíróság felmentett, a vizsgálati fogság tartama alatt fel nem vett érempótdíjat utólag ki kell fizetni.

198. Elhalt éremtulajdonos részére az illetékes, de még fel nem vett pótdíjat hagyatéka közé kell felvenni.

199. A vitézségi érempótdíjból sem bírói, sem közigazgatási úton nem lehet levonást eszközölni.

46. §. Sérülési pótdíj.

200. Az 1921. évi XXXII. t.-c. 22—29. §-aiban szabályozott és a felülvizsgáló bizottság javaslatára odaítélt sérülési pótdíj a ténylegességi illetményeket élvező, vagy a csendőrségnél ténylegességi illetményekre való kiegészítéssel alkalmazott nyugállományú legénységi egyéneknek, — méltánylást érdemlő esetekben és ha azt

a kérelmező vagyoni viszonyai is indokolják, — engedélyezhető.

A sérülési pótdíj nem illetmény, hanem a fent jelzett törvénycikk 1. §-ában felsorolt ellátások közé tartozik.

47. §. Mérsékeltárú dohány.

201. Legénységi személyek állomáshelyükön vagy az állomáshelyükhöz legközelebb fekvő helységben levő dohánynagyárudából havonként legfeljebb nyolc csomag — egyenként 100 gramm súlyú — mérsékeltárú pipadohányt igényelhetnek, az esetenként megállapított és az igénylő által fizetendő ár mellett. A mérsékeltárú dohány a felvevő személyes fogyasztására szolgál.

Nem dohányzók részére dohányt felvenni vagy a felvett dohányt eladni nem szabad.

48. §. Kórházi (gyógyfürdőkórházi, szanatóriumi) ápolásra, valamint gyógyszerekre igény.

202. A tényleges legénységi állományú személyeknek megbetegedésük esetén honvéd egészségügyi intézetekbe (honvédkórházak, József főherceg-szanatórium, honvéd gyógyfürdő kórház) felvételére van igényük és ezek igénybevételére kötelezettek.

Ha a legénységi állományú egyén honvéd egészségügyi intézetet bármilyen okból (pld. utazásképtelenség esetén) nem vehetne igénybe és polgári (állami vagy köz- és nyilvános jellegű magán) kórházban veszik ápolásba, a polgári kórházban felmerült ápolási díjakból az illetményeit folyósító gazdasági hivatal a kórházi okmányok alapján — külön engedély nélkül — csak azt az összeget számolhatja el a javadalmazás terhére, amely az illetőnek honvéd kórházban való ápolása esetén a csendőrségi javadalmazást terhelte volna.

Ennél nagyobb összegű kórházi költség elszámolásának helye nincs.

Nős legénységi egyének meg van engedve, hogy — ha azt a megbetegedett vagy családja kívánja és ha a betegség természete megengedi —, családja körében

ápolassék. Ilyen esetben azonban a gyógyszerköltségek felszámításán kívül más (orvosi stb.) költségek megtérítésére a beteg igényt nem támaszthat.

Nőtlen legénység kórházon kívüli gyógykezelésének csak akkor lehet helye, ha a felgyógyulás orvosi vélemény szerint rövid idő (8—10 nap) alatt várható. Ilyen esetben a csendőrség által felkért polgári orvos szolgálatát kell igénybe venni, aki a csendőrnek orvosi megvizsgálását, a legszükségesebb orvosi segélynyújtást és a beteg rövid ideig tartó gyógykezelését a részére folyósított orvosi tiszteletdíj ellenében díjtalanul végzi. A gyógyszerek árának megtérítésén felül a betegnek más költségtérítésre igénye nincsen.

203. Honvéd egészségügyi intézetekben (honvéd kórházakban, gyógyfürdőkórházban, a József főherceg szanatóriumban) gyógykezelt legénységi személyek a rendeltileg megállapított gyógy- és ételmezési költségből a rájuk eső részösszeget (gyógy- és ételmezési költségtérítményt) illetményeikből tartoznak megfizetni.

Gyógy- és ételmezési költségtérítmény fejében jelenleg mind a nős, mind a nőtlen legénységi egyének rendfokozatra tekintet nélkül, az ápolás minden napjára 1 P 50 fillért fizetnek. A nőtlen legénység ezenfelül még napi 50 fillért köteles az illetékes örs közigazdálkodásának fizetni. Ha az ilyen csendőr pótlására nőtlen vezényeltek, ez a napi járulék a két közigazdálkodás között egyenlő arányban oszlik meg.

Laktanyában, rövid ideig tartó házi ápolásban részesülő nőtlen legénység, ha betegsége alatt a közigazdálkodásból étkezik, ezt a napi 50 filléres hozzájárulást a rendes napibetéten felül nem fizeti, de csak a közigazdálkodás által előállítható ellátást igényelheti a közigazdálkodástól.

204. Szolgálat teljesítése közben, a szolgálat sajátlagos volta folytán, önhibájukon kívül súlyosan sérült vagy megsebesült legénységi egyéneknek honvéd- (állami vagy köz-) kórházban ingyenes kórházi ápolásra, kórházon kívül pedig ingyenes gyógykezelésre van igényük. Az

első segélynyújtás költségei, kórházi ápolás esetén a gyógy- és ételmezési (ápolási) költségek, kórházon kívül pedig a gyógykezelési költségek teljes egészükben, nemkülönben az utazási vagy szállítási költségek is a javadalmazást terhelik. Az ápolás, illetve gyógykezelés alatt álló ilyen beteg a javadalmazásnak semmit sem térít.

Ha azonban a fenti körülmények között megsebesült vagy súlyos testi sérülést szenvedett nőtlen legénységi egyén a laktanyában marad gyógykezelésben, akkor a közigazgatás által neki nyújtott ételmezésért a rendes közétkezési napibetétet megfizetni tartozik, de annak fejében csak a közigazgatás által előállítható ellátást igényelheti. Ez esetben a közigazgatás javára megállapított napi 50 filléres hozzájárulás fizetése szintén elmarad.

Az ilyen eseteket ki kell vizsgálni és az illetékes kerületi parancsnokság által felülbírált és véleményezett költségek végleges elszámolásának engedélyezését, — ha azok polgári (állami-, vagy köz-) kórházi ápolással stb. kapcsolatban merültek fel —, a belügyminisztertől kell kérni. Honvéd kórházi ápolásból felmerülő ilyen költségek elszámolásának engedélyezésére az illetékes kerületi parancsnokság jogosult. A kivizsgálás eredményét tárgyaló részletes jelentést eredetben az érdekelt csendőr főanyakönyvi lapja mellett kell őrizni. A költségek első felszámításához a kivizsgáló részletes jelentés hiteles másolatát kell csatolni.

Ha a szolgálat teljesítése közben, vagy emiatt elszenvedett sebesülés vagy súlyos testi sérülés nyilvánvalóan másnak a hibájából keletkezett, akkor a felmerülő gyógykezelési és utazási költségeket a csendőrségi javadalmazás csupán előlegezi. Ha kártérítési eljárás eredményre nyújt kilátást, a kártérítésnek polgári per útján való megtérítése és az elmarasztalt magánvagyonából behajtása (csendőrségi személyekkel szemben a közigazgatási marasztaló határozat meghozatala) iránt az intézkedéseket, a gazdaságkezelési utasí-

tás rendelkezései szerint a kerületi parancsnokság teszi meg.

A csendőrségnél előírt szabályszerű sportolás keretén belül önhibájukon kívül megsebesült, vagy megsérült legénységi egyének e sebesüléseit, sérüléseit úgy kell elbírálni és kivizsgálni, mintha csendőrségi közbiztonsági szolgálat közben keletkeztek volna.

A költségek elszámolásának engedélyezése tekintetében a fentiek szerint kell eljárni.

Az általános rendelkezésben említett takarékosági szempontokat ilyen esetben is lehetőleg szem előtt kell tartani.

205. Várakozási illetménnyel szabadságolt egyének, ha őket bajuk, illetve törődöttségük újabb megállapítása végett hivatalból kórházba utalják, megmaradnak a várakozási illetményük élvezetében; részükre erre az időre sem a ténylegességi illetményeket, sem a ténylegességi és várakozási illetmény között mutatkozó különbözetet nem lehet felszámítani.

Az ilyen egyének kórházi gyógy- és ételmezési költségeit teljes egészükben a csendőrségi javadalmazás viseli.

Ha azonban a várakozási illetménnyel szabadságolt legénységi egyén a szabadsága lejárt előtt maga kéri újabbi felülvizsgálását, az ehhez szükséges megfigyelés vagy bajmegállapítás céljából kórházban töltött idő alatt felmerülő összes gyógy- és ételmezési költségeket sajátjából fizeti; ebben az esetben a javadalmazás terhére semmiféle költséget nem számíthat fel.

206. Ha egy legénységi egyént honvéd bírósági ítélet következtében vagy fegyelmi úton a testületből eltávolítanak, de az illetőt a csendőr (honvéd vagy közhatósági) orvos betegnek találja, vagy ha betegsége miatt már kórházban van, az eltávolítást (leszerelést) foganatosítani kell. Ha az illető még nem lenne kórházban, saját kérelmére a legközelebbi honvédkórházba kell utalni, de a leszerelés hónapjának végével fogvatékba kerül és ténylegességi illetményei ugyanezzel a nappal megszűnnek. Ettől a naptól kezdve,

kizárólag méltányosságból és legfeljebb 6 hónapig csupán a honvédkórházban felmerülő ápolási (gyógy- és ételmezési), valamint a kórházba s onnan az ország határán belül választott tartózkodási helyére történt utazásából felmerült III. osztályú vasúti (gőzhajó) viteldíjat szabad a kincstár terhére felszámítani. A 6 hónapi gyógykezelési idő letelte után, vagy ha az illetőt a kórházból gyógyultán elbocsátják, előbb is, az eltávolított egyénnek a kincstárral szemben minden igénye megszűnik, kivéve a hazautazási költséget, amit a kincstár visel.

207. Tényleges legénységi egyének csendőr- vagy honvédorvosi rendeletre, a honvéd helyőrségi kórházban rendelkezésre álló különleges gyógykezeléseket (Röntgen, Quarz, diathermia, Zander stb.) akár mint ápoltak, akár mint bejáró betegek, a megállapított és készpénzben előre befizetett térítés ellenében igénybe vehetik. A saját személyük után felmerült és befizetett ilyen különleges kezelési költségeket — a honvéd helyőrségi kórház igazolása alapján — teljes összegben a javadalmas terhére lehet elszámolni.

A budapesti honvéd gyógyfürdőkórházban az orvos által előírt és a legénységnek ingyen kiszolgáltatott fürdőjegyek ára átalányozás útján nyer elszámolást.

A honvédkórházakban ambuláns-kezelést igénybevevő betegeknek a laboratóriumi és egyéb vizsgálatoknál felhasznált anyagok (kémszerek, gyógyszerek, nyilvántartásához nyomtatványok, papír és írószerek stb.) önköltségi árát meg kell téríteniök. A térítési díjakat az ambuláns-kezelést igénybevevő előzetesen a vizsgálat minéműségének árában, ambulánsjegy vásárlásával fizeti be a honvédkórháznak. Az ambuláns-vizsgálatok díjait a honvéd helyőrségi kórházak részére mindenkor érvényes honvédelmi miniszteri rendelet állapítja meg. E díjakat a javadalmas terhére nem lehet elszámolni.

Honvédorvos által szolgálati-jeggyel,

vagy gyengélkedő könyvvel kórházi vizsgálatra küldött legénység ambuláns kezelése a honvédkórházakban azonban díjtalan.

Hiányzó fogak pótlása és általában fogkezelés végett lehetőleg fogászattal rendelkező honvédkórházat, vagy pedig honvéd fogászati ambulatóriumot kell igénybe venni. A felmerülő költségeket a javadalmas terhére elszámolni nem lehet.

208. Tényleges legénységi személyek a saját személyük, valamint családi pótlékban részesülő családtagjaik részére — kórházon kívüli gyógykezelés esetén — a szükséges gyógyszereket meghatározott ártérítés mellett honvéd vagy ha ilyen helyben nincsen, polgári gyógyszertárból beszerezni jogosultak. Ahol honvédgyógyszertár van, gyógyszereket csak onnan lehet beszerezni, kivéve ha a gyógyszer beszerzése halaszthatatlan, a honvédgyógyszertár pedig zárva van; ilyenkor a legszükségesebb gyógyszert polgári gyógyszertárból is be lehet szerezni.

Általában azok a gyógyszerek szerezhetők be, amelyek a H-20 jelzetű „Gyógyszerárszabás a m. kir. honvédség számára” szolgálati könyv A., C. és E. csoportjában és a „Magyar Gyógyszerkönyv”-ben fel vannak sorolva.

Az ilyen gyógyszerek beszerzéséből felmerülő költségeket a vények alapján, a gazdasági hivatal külön engedély nélkül a javadalmas terhére elszámolhatja.

A rendelő orvos a vényre az igényjogosult nevét, rendfokozatát, csapattestét, esetleg lakcímét, polgári gyógyszertárból történő beszerzés esetén pedig még az egyszerű kiszolgálásra (expeditio simplex) vonatkozó utasítást rávezeti, ha pedig a gyógyszert honvédgyógyszertárból szerezték be, a gyógyszer beszerzésének halaszthatatlan szükségességét az orvos a vényen igazolja.

Gyógyszerismétlés mindig új vényen történik. A polgári gyógyszertárakban beszerzett gyógyszerek vényeit a gazdasági hivatal külön összesítésben számolja el.

H A R M A D I K F E J E Z E T.

NYUGÁLLOMÁNYBÓL BEHIVOTTAK ILLETMÉNYEI.

49. §. Nyugállományból szolgálattételre behívottak illetményei.

209. Azok a nyugállományú legénységi személyek, akiket a tényleges állományba visszahelyeznek, azaz újból ténylegesítnek, nyugdíjuk egyidejű beszüntetése mellett, a legutoljára viselt rendfokozatuk és szolgálati állásuk összes ténylegességi illetményeinek élvezetébe lépnek.

A hónap folyamán ténylegesített nyugállományú egyén részére a hónap hátralevő napjaira a havizsoldnak és csendőrségi pótdíjnak csak azt a különbözetét lehet felszámítani, amely a felvett nyugdíjnak ezen időre eső hányada és a fenti illetményeknek ugyanezen időre járó hányada között mutatkozik. Ha nő, a lak- és bútorbér bevonulásának napjától

kezdve, a hasonló rendfokozatú tényleges állományú nő legénység részére megállapított kiszabtatban, az alkalmaztatási állomás után illetékes. A lak- és bútorbér folyósításánál azonban az esetleg már felvett lakbér-nyugdíj összegét számításba kell venni és csak a két összeg közötti különbözetet lehet folyósítani.

Ha a nyugállományból behívott legénységi egyén alkalmaztatása állomáshelyváltogatással jár, tartózkodási helyéről az alkalmaztatás helyére történt utazásából az átköltözködési utazásokra meghatározott mértékben van utazási költségekre igénye.

Tömegbeli ruházattal ellátásuk tekintetében e szabályzat 185. pontja intézkedik.

N E G Y E D I K F E J E Z E T.

KÜLÖNLEGES ALKALOMMAL JÁRÓ ILLETMÉNYEK

50. §. Vezényelték illetményei.

210. A legénység vezénylése, vagy szolgálattételre való beosztása az illetmények szempontjából:

a) ideiglenes, vagy

a) tartós lehet.

A vezénylés vagy szolgálattételre (pl. szakasz-, vagy örsparancsnokságra, irodai tennivalókra, betegszabadságon lévők, fenytetés alatt állók, stb. helyettesítésére, örs megerősítésére) beosztás akkor ideiglenes, ha a beosztás okánál fogva már annak elrendelése alkalmával meghatározható vagy előre látható, hogy az állomás- (alkalmaztatás) helyéről elvezényeltnek a szolgálat befejezése után állomáshelyére ismét vissza kell térnie és ha a reábízott ügyködés természetéből

következtetni lehet, hogy a vezénylés vagy szolgálati beosztás előreláthatólag 90 napot nem fog meghaladni.

Az állomáshelyen kívül való vezénylés vagy szolgálati beosztás az illetmények szempontjából akkor tartós, ha már az elrendeléskor előrelátható, hogy az hosszabb ideig fog tartani.

A parancsnak mindig tartalmaznia kell, hogy a vezénylés ideiglenes-e, vagy tartós.

Ha az ideiglenes vezénylés tartama 90 napnál mégis tovább terjed, ezáltal a vezénylés még nem válik tartóssá és az áthelyezési költségekre sem nyújt igényt. Hanem illetmények szempontjából való minősítése iránt a kerületi parancsnokhoz idejében felterjesztést kell tenni.

211. Legénységi állományú egyének

ideiglenes vezénylésük tartama alatt megmaradnak az állandó állomásuk után járó illetményeik folytatólagos élvezetében. Ha vezénylésük állomáshelyváltoztatással is jár, őket illetményeiken felül a vezénylés helyén laktanyaszerű elhelyezés, ha pedig ilyen nincsen, átvonulási szállás (nem szálláspénz) és a vezénylés minden nap-tári napjára vezénylési pótdíj illeti meg. Vezénylésük tartama alatt rendes állomáshelyükön a szállásilletményre (lak- és bútorbérre) való igényük nem változik.

212. A vezénylési pótdíj kiszabását e szabályzat 80. §-a tartalmazza.

Ha az ideiglenesen vezényelt vezénylési helyén külszolgálatot teljesít, nem a külszolgálatok után megállapított külszolgálati pótdíjat, hanem e szolgálatok tartama alatt is a vezénylési pótdíjat számíthatja fel.

213. A vezénylési pótdíj, mint napi illetmény az állandó alkalmazás helyéről való elindulás napjától a visszautazás napjáig bezárólag illetékes és minden hónap végével utólag kell folyósítani. Az elindulás és visszautazás napjaira is a teljes kiszabatban illetékes.

A vezényelt részére, ha kéri, a tárgy-hónapra (a vezénylés kezdő hónapjának hátralevő napjaira) illetékes vezénylési pótdíjnak megfelelő előleget lehet folyósítani.

Ha a vezénylés folytatólag több hónapra terjed, az előleget mindig csak egy következő hónapra, ennél rövidebb időtartam esetén pedig csak a vezénylés hátralevő napjaira illetékes vezénylési pótdíjnak megfelelő összegben szabad folyósítani.

Ha az ideiglenes vezénylés a hó folyamán megszűnik, a hó végéig előlegként felvett vezénylési pótdíjat az állandó állomáshelyre való bevonulás után azonnal és egy összegben vissza kell fizetni.

214. Tartósan vezényelték illetmények szempontjából minden esetben az áthelyezettekkel egyenlő elbírálás alá esnek és annak a számadótestnek az élelmezésébe lépnek, amelyhez tartósan beosztották.

51. §. Áthelyezettek illetményei.

215. Legénységi egyének illetményei a csendőrségen belül történő áthelyezésnél nem változnak.

Az illetményeket az új számadótest a már felvett illetményekhez csatlakozóan folyósítja.

Áthelyezés esetén az élelmezési pénzátalányra és a szállásilletményre való igény az előző alkalmazás helyén az elutazás napjával megszűnik és az új állomáshelyen a beérkezés napjával kezdődik.

52. §. Szabadságoltak illetményei.

216. A legénységi egyének részére magán- (személyi, családi) ügyekben és egészségi tekintetből engedélyezhető ideiglenes szabadságok eseteit és kiméretét a legénység ideiglenes szabadságolására vonatkozó külön határozványok állapítják meg.*

Felülvizsgálat esetén, ha a felülvizsgálat a felülvizsgáló bizottság csendőrségi szolgálatra alkalmatlannak osztályozza, le kell szerelni és ideiglenes szabadságolására azonnal intézkedni kell. Ténylegességi illetményeinek beszüntetése külön rendelet alapján történik. Szállásilletményére e szabályzat 42. §. 176. pontjaiban foglalt határozványokat kell alkalmazni.

Ideiglenes szabadság tartama alatt legénységi egyéneknek az összes rendszerezett illetmények járnak; azokat úgy kell folyósítani, hogy a szabadságolt illetményeit az esedékesség időpontjában lehetőleg kézhez kaphassa.

Az illetmények megküldéséből felmerülő postai költségeket belföldön a javadalmazás viseli.

217. Várakozási illetménnyel szabadságolt személyek ténylegességi illetményeit a fogyatéki esetekre fennálló határozványok szerint kell beszüntetni.**

Szabadságidejük tartamára várakozási illetményül azt az összeget utalványozzák, amely nekik nyugdíjként járna. A

* Kiadatott a 17/1933. sz. Cs. K.-nyel.

** Lásd az 1932. évi 145.920/VI. c. 1932. sz. belügyminiszteri körrendeletet. (13/1932. Cs. K.)

szabadság tartama alatt tömegátalány nem illetékes.

Átköltözködési költségeik megtérítésére csak akkor szereznek igényt, ha a várakozási illetménnyel történt szabadságolás lejártával nyugállományba, vagy tényleges szolgálatra való újbóli alkalmazásuk mellett más állomáshelyre kerülnek, mint amelyen legutoljára tényleges szolgálatot teljesítettek.

A költségeket nyugállományba helyezés esetén az utolsó tényleges szolgálati állomáshelyükről a választott tartózkodási helyre, tényleges szolgálatra újra alkalmazásuk esetén pedig az utolsó tényleges alkalmaztatási helyről az új beosztási állomáshelyükre történő átköltözködés alkalmával lehet elszámolni.

Ha a várakozási illetménnyel történt szabadságolás tartama alatt illetményrendezés történik, a várakozási illetményt az új illetmény alapján újból meg kell állapítani.

Várakozási illetménnyel szabadságolt személyek eme illetmény élvezetében maradnak mindaddig — a várakozási illetménnyel való szabadság lejárta után is —, amíg tényleges szolgálatba való visszahelyezésük, vagy nyugállományba helyezésük meg nem történik.

Ha tehát a várakozási illetménnyel szabadságoltra a szabadság lejártát követő 2 hónapon belül intézkedés nem történik, a kerületi parancsnokság kérje ki a honvédelmi miniszter döntését.

218. Azoknak a legénységi egyéneknek, akiknek polgári államszolgálatra (közszolgálatra való alkalmaztatásra) igényük van, vagy az ilyen igényjogosultság elnyeréséhez megkívánt 6, illetve 12 évi tényleges szolgálati időnek már az utolsó évét töltik és olyan polgári alkalmazásra törekszenek, amelynek csak bizonyos szolgálati gyakorlat elsajátítása, előzetes tanfolyam elvégzése, vagy szakvizsga letétele után felelhetnek meg, 6 hónapig terjedhető szabadságot lehet engedélyezni.*

* L.: 1873. évi II. t. c. és 1931. évi III. t. c. 6/1931. Cs. K.

Ha a próbaszolgálat vagy a szolgálati gyakorlat alatt fizetést nem kapnak, legfeljebb 6 hónap tartamára rendfokozatszerű csendőrségi illetményeik élvezetében megmaradnak.

Azt a szabadságolt csendőrt, aki a próbaszolgálat, vagy szolgálati gyakorlat befejeztével vagy előbb is állandó polgári alkalmazást kap, úgyszintén, ha polgári államszolgálatban véglegesen alkalmazák, a csendőrségnél fogyatékbba kell venni; illetményeit azzal a nappal kell megszüntetni, amely nappal az új állása után járó illetményét folyósították.

Ha azonban az ilyen szolgálatra alkalmazása ideiglenes, akkor az átlépés napjával a csendőrségnek csak élelmezési állományából jut fogyatékbba, de végleges alkalmazásáig mint tartósan szabadságoltat, továbbra is nyilván kell tartani. Ha állandóan nem alkalmazzák, vagy ha polgári állását véglegesen nem hajlandó elfoglalni — feltéve, hogy távolléte alatt a csendőrséghez való újbóli állományba vételének törvényes akadálya nincs —, a honvédelmi miniszternek előzetesen kikért elhatározása alapján a csendőrséghez visszavehető.

A próbaszolgálat vagy szolgálati gyakorlat céljából szabadságolt legénységi egyének részére, ha őket a szabadság helyén kincstári vagy kincstár által bérelt épületben nem lehet elhelyezni és ha szolgálati alkalmazásuk révén sem kapnak természetbeni elszállásolást, e szabályzat 169. pontjához tartozó táblázat szerint nekik a rendfokozatuk és a csendőrségi szolgálati állomáshelyük lakbérosztálya után megállapított lakilletményt fel lehet számítani.

Azok a csendőrök, akik gyakorlati próbaszolgálat céljából illetményeik élvezete mellett 6 hónapig szabadságolva voltak, ugyanebből a célból illetményeik élvezete mellett újabb szabadságot nem kaphatnak; bevonulásuk napjától számított egy éven belül ideiglenes szabadságot is csak illetményeik megszüntetése mellett szabad engedélyezni. Hasonlóképpen azok a csendőrök, kik illetményeik élvezete mellett rö-

vid időre (ideiglenesen) már szabadsággalva voltak, e szabadságuk megkezdésének napjától számított egy éven belül próbaszolgálatvégettel végett illetményeik élvezete mellett csak olyan időtartamú szabadságot kaphatnak, hogy a két szabadság együttvéve a hat hónapot meg ne haladja. Az egészségi tekintetből nyert szabadságot ilyen esetben nem kell figyelembe venni.

219. Szabadságnak igazolatlan túlhágása esetén a szabadságolt összes illetményeit be kell szüntetni, úgy, mintha véglegesen fogyatékbba jött volna. Az illetményekre való újabb igény csak a bevonulás napjával kezdődik az újonnan alkalmazottakra fennálló elvek szerint. Az osztható havi illetményekből a szabadság igazolatlan túllépése tartamára esedékes részeségeket a következő illetményekből le kell vonni, vagy be kell hajtani.

Ha a szabadság túllépését az érdekelt igazolja és igazolását a szabadságot engedélyező parancsnokság elfogadja, az illetmények levonását mellőzni kell.

220. Szabadság alatt semmiféle utazási illetmény, sem vezénylési, közszolgálati pótdíj, vagy napidíj nem illetékes.

53. §. Betegek illetményei.

221. Megbetegedett legénységi egyének (az elmebetegek is), amíg tényleges állományba tartoznak, rendszeres illetményeik élvezetében maradnak.

222. A 221. pontban említett beteg személyek gyógykezelésére, kórházi ápolására és a gyógyszerek kiszolgáltatására e szabályzat 48. §-ában foglaltak irányadók.

223. A megbetegedettek szállásilletménye (lak- és bútorbére) rendes állomáshelyükön nem szenved változást.

Ideiglenes vezénylés közben megbetegedettek és kórházi ápolásba jutottak vezénylési pótdíjra és ideiglenes (átvonuló) szállásra való igénye a kórházba történt felvétel napjával megszűnik.

54. §. Elmebetegek illetményei.

224. Tényleges állományú elmebeteg csendőrlegénységi egyéneket, ha állandó

ellátásra (nyugdíjra) már igényt szereztek, a kincstárral szerződéses viszonyban álló polgári elmeógyógyintézetbe, ha pedig állandó ellátására még nincs igényük, állami elmeógyógyintézetbe kell elhelyezni, feltéve, hogy a beteg hozzátartozói más elhelyezés iránt nem intézkednek. A beutalás szükséges voltát a m. kir. budapesti 10. sz. honvéd helyőrségi kórháznak kell megállapítania.

Zárt intézeti ápolást nem igénylő elmebetegeket lehetőleg hozzátartozóik háziápolásába kell adni.

225. Elmebeteg legénységi egyéneket az elmebetegség megállapítása után felülvizsgálat nélkül azonnal szabályszerű elbánás alá kell vonni. Eddig az időpontig rendfokozatszerű illetményeik élvezetében maradnak.

226. A kincstárral szerződéses viszonyban álló polgári elmeógyógyintézetben a csendőrség által elhelyezett nős legénység illetményeiből a család részére kifizetett eltartási díj levonása után fennmaradó illetményrészt az elmebetegek anyagi ügyeinek intézésével megbízott — jelenleg a szentesi — gazdasági hivatalnak kell megküldeni. A család eltartási díja az az összeg, mely a családot abban az esetben illetné, ha az elmebeteg legénységi személy elhalt volna. Az eltartási díjat esedékességkor a család részére kell kifizetni. A csendőrség részéről elhelyezett nőtlen legénységi személy illetményeit pedig teljes összegben kell az említett gazdasági hivatalnak továbbítani. Azokét, akiknek elhelyezéséről nem a csendőrség, hanem hozzátartozóik gondoskodtak, vagy akik háziápolásban vannak, ha a beteget gondnokság alá helyezték, a gondnok kezeihez, más esetben pedig az elmebeteg lakhelye szerint illetékes gyám-pénztárnak kell kifizetni azzal, hogy az elmebeteg lakhelye szerint illetékes gyám-folyósítására befolyást gyakorló minden változást az illetményeket folyósító gazdasági hivattal haladéktalanul közölni tartoznak.

Ha a háziápolásban lévő, gondnokság

alatt nem álló beteg közhatósági orvosi bizonyítvánnyal igazolja, hogy ügyeinek vitelére képes. illetményeit a kezeihez lehet kifizetni.

227. A csendőrség által elhelyezett legénységi egyéneknek az elmeógyógyintézet II. osztályában való elhelyezésére van igényük.

A csendőrség által elhelyezett nőtlen személy illetményeit, nősknél (özvegyeknél) a család részére kifizetett eltartási díj levonása után fennmaradó illetményrészt, vagyonának kamatait, vagy egyéb magánjövedelmét az elmeógyógyintézetbe szállítás és az ott tartózkodás költségeire igénybe kell venni. Ezeket a kiadásokat és költségeket az illetményekre már előjegyzett más követelésekkel szemben elsőbbség illeti.

A sérülési pótdíjat csak felerészben, a vitéségi érempótdíjat pedig egyáltalában nem szabad erre a célra igénybevenni.

Ha az elmeógyógyintézetben tartózkodás költségei az elmebeteg illetményeiből, illetményrészéből, vagyonának kamataiból vagy egyéb magánjövedelméből fedezetet nem nyernének, a többlet a javadalmazást terheli.

Ha az elmebetegnek gyógyintézetbe helyezését vagy otthagyasát házikezelésbe való átadással el lehet kerülni és ez utóbbit anyagi segély nyújtásával lehetővé lehet tenni, akkor a belügyminiszter az elmebeteg illetményeihez — rászorultság esetén — pótlékot engedélyezhet, de a pótlék nem lehet magasabb, mint az elmebeteg illetményei és a gyógyintézet költségei közötti különbözet.

55. §. Fegyelmi fogságban lévő, bűnvádi eljárás alatt álló, továbbá jogerősen szabadságvesztés büntetésre ítélték illetményei.

228. A fegyelmi fenyítés az illetményekre általában nincs befolyással.

Fogságfenyítés alatt álló legénységi egyén — kivéve a laktanyafogsággal fenytett — napi élelmezésért az élelmező őrs közzgazdálkodásának a rendes napi-

betét 20%-kal felemelt összegét fizeti akkor is, ha az illető közzgazdálkodásnak tagja.

A parancsnoknak jogában áll olyan legkivételesebb esetekben, midőn rendi- vagy fogságfenyítések hatástalanoknak bizonyultak, visszaeső, vagyis fegyelmi úton már ismételten és eredmény nélkül fenytett legénységi egyéneknél — az illetők személyi körülményeit (családjuk nagyságát stb.) is figyelembe véve — magánfogság, szigorú fogság, egyszerű fogság, illetve szobafogság kiszabásával egyidejűleg a megfenytett havizsoldjából és csendőrségi pótdíjából a fenytés tartamára eső rész 10—25%-ának megvonását is elrendelni.

Az így megvont illetményhányadokat — ha a kincstárnak vagy magánosoknak okozott kárt nem kell belőle téríteni — legénységi jóléti célokra fordítás végett a csendőrség tanulmányi segélyalapítványa javára, a honvédelmi minisztérium „Csendőrségi alapok és alapítványok Budapest“ elnevezésű 189.953. számú csekk-számlájára kell befizetni. Az ilyen illetménymegvonás az előjegyzett kincstári követelések (letiltások), továbbá a kincstár előzetes biztosítása érdekében elrendelt levonások foganatosítását nem érinti.

229. A szolgálatteljesítés mellett vagy szolgálat alóli felmentés mellett folyamatban lévő bűnvádi eljárás, továbbá az előzetes letartóztatás az összes rendszeres illetmények folytatólagos illetékességét nem befolyásolja. Ideiglenes vezénlység közben előzetes letartóztatásba helyezettteknek az ideiglenes szállásra és vezénlyési pótdíjra való igénye megszűnik.

Azoknak, akik a megindított bűnvádi eljárásból kifolyólag állandó alkalmaztatási állomásukon kívül más állomáson kénytelenek tartózkodni, természetbeni elszállásoláson kívül egyéb különös illetményekre nincs igényük.

230. Vizsgálati fogsággal kapcsolatos bűnvádi eljárás esetén az illetményekre az alábbi rendelkezések mértékadóak:

A) A kincstárnak vagyoni kárt okozott

bűncselekmények miatt megindított bűnvádi eljárás esetén a vizsgálati fogságba helyezett terhelt a vizsgálati fogság tartama alatt csak élelmezést kap. A vizsgálati fogoly fogházi élelmezési (tartási és egyéb) költségeinek, valamint a kincstári követeléseknek (letiltásoknak) levonása, vagy a kincstár előzetes biztosítása érdekében elrendelt levonások foganatosítása után az illetményekből fennmaradó összeget nőtleneknél letétbe kell helyezni.

Nősöknél (családosoknál) a havizsold és a csendőrségi pótdíj felét a családi pótlékkal, valamint a lak- és bútorbérrel együtt hozzátartozóiknak kell kiszolgáltatni; a havizsold és a csendőrségi pótdíj másik felét és az élelmezési pénzátalány teljes összegét — a vizsgálati fogoly fogházi élelmezési (tartási és egyéb) költségeinek kiegyenlítése, valamint az őt terhelő kincstári követelések (letiltások) levonása és a kincstár előzetes biztosítása érdekében netalán elrendelt levonások foganatosítása után — letétbe kell helyezni.

Az illetményeknek visszatartása iránt a bűnvádi üldözés elrendelésére illetékes parancsnok intézkedik és pedig vagy a vizsgálati fogság elrendelésekor, vagy — ha a károkozás ténye csak későbbi időben nyer megállapítást — az eljárás későbbi szakában mindig haladék nélkül.

A letétbe helyezett összegeket a terhelt illetményeinek folyósítására hivatott gazdasági hivatal kezeli. Kárt okozott bűncselekmények miatt történt jogerős elítélés esetén — ha a kincstár előzetes biztosítása érdekében elrendelt és fentebb említett levonás által a kincstárnak okozott kár teljesen nem volt fedezhető — az illetményeket a gazdasági hivatal a kár kiegyenlítésére fordítja. A kincstár kárának teljes kiegyenlítése után fennmaradó összeget a büntetés végrehajtása után, illetve, ha az elítéltet feltételes szabadságra bocsátották, a feltételes szabadságra bocsátás napjával az elítéltnak kell kiszolgáltatni. Ha azonban az itt említett levonások után fennmaradó összeg nőtlen személyeknél a vizsgálati fogság tartama

mára eső havizsold és csendőrségi pótdíj feleösszegét meghaladja, csak az ezen illetmények felének megfelelő összeget lehet az illetőnek kifizetni; a fennmaradó összeget a jelen §. 228. pontjának utolsó bekezdésében említett célra a csendőrségi tanulmányi segélyalapítvány javára kell megküldeni. Ha a büntetés végrehajtását feltételesen felfüggesztették a kincstár kárának kiegyenlítése után fennmaradó összeget a fenti korlátozásokkal az ítélet jogerőre emelkedésekor kell az elítéltnak kifizetni.

Ha az eljárás megszüntető határozattal vagy felmentő ítélettel nyert ugyan befejezést, de az eljárás alatt állott személy terhére csendőrségi közigazgatási marasztaló határozat vagy polgári bírói ítélet kártérítési kötelezettséget állapított meg, a letétbe helyezett összegeket a kincstár kártalanítására kell fordítani; a kincstár teljes kártalanítása és a fogházi élelmezési (tartási és egyéb) költségek kiegyenlítése után fennmaradó összeget az illetőnek ki kell fizetni. A letétbe helyezett összegeket akkor is ki kell szolgáltatni, ha az igényjogosultnak nincs kártérítési kötelezettsége.

B) Olyan bűncselekmények miatt megindított bűnvádi eljárás eseteiben, amelyek folytán a kincstár vagyoni kárt nem szenvedett, a vizsgálati fogságba helyezett terheltnek a vizsgálati fogságba helyezés napjától kezdve az illetmények az alábbiak szerint illetékesek:

a) nős (családos) személyeknél a havizsold és a csendőrségi pótdíj felét a családi pótlékkal, valamint a lak- és bútorbérrel együtt a hozzátartozóknak kell kiszolgáltatni, illetve megküldeni; a havizsold és a csendőrségi pótdíj másik feléből, valamint az élelmezési pénzátalány teljes összegéből a fogházi élelmezési (tartási és egyéb) költségek kiegyenlítése, valamint a kincstári követelések (letiltások) levonása és a kincstár előzetes biztosítása érdekében elrendelt levonások foganatosítása után fennmaradó összeget az igényjogosultnak kell kiszolgáltatni.

b) Nőtlen személyeknél az igényjogosult részére a havizsoldnak és a csendőrségi pótdíjnak csak a felét lehet kiszolgáltatni; a másik feléből és az élelmezési pénzátalányból a fogházi élelmezési (tartás és egyéb) költségek kiegyenlítése, valamint a kincstári követelések (letiltások) levonása és a kincstár előzetes biztosítása érdekében elrendelt levonások foganatosítása után fennmaradó összeget letétbe kell helyezni.

Ha a vizsgálati fogságba helyezés hó közben történik és a vizsgálati fogságba helyezett egyén e naptól a hó végéig terjedő időre járó illetményeinek fele összegét nem tudja visszafizetni, ezt az összeget a következő havi illetményeiből kell levonni, de úgy, hogy illetményeinek $\frac{1}{4}$ része apróbb kiadásainak fedezésére neki kiszolgáltatható legyen.

A letétbe helyezett összeget az illetmények folyósítására hivatott gazdasági hivatal kezeli.

C) A szállásilletményt a vizsgálati fogság tartamára a rendes beosztási állomáson csak olyan nős legénységi személyek részére tartják fenn, akik családtagjaik után családi pótlékban részesülnek, továbbá, akik önbérelt lakásuk után lak- és bútorbért kapnak.

D) A vizsgálati fogságba helyezetteket a letartóztatás napjától a honvéd büntető intézet élelmezi. A fogházi élelmezési (tartási és egyéb) költségeket a büntető intézet igénylése alapján, a vizsgálati fogoly letétként kezelt illetményrészéből, az illetmények folyósítására hivatott gazdasági hivatal fizeti ki.

Az illetmények helyes kezelése és az e pontban előírt letiltások, levonások, megterítések, kifizetések stb. kellő időben való foganatosítása végett a vizsgálati fogságba helyezést elrendelő parancsnokság erről a rendelkezés kiadásával egyidejűleg az érdekelt illetményeinek számfejtésére hivatott gazdasági hivatalt írásban értesíti.

231. Büntető eljárás esetén az illetékes parancsnok elrendelheti, hogy a 230. B) a) és b) pontok szerint kiszolgáltatandó

félilletmény ne bocsáttassék a vizsgálati fogságba helyezett terhelt rendelkezésére. Ebben az esetben ezt az illetményrészt a letartóztatott kívánságához képest, a letartóztatás tartamára az illetmények folyósítására hivatott gazdasági hivatalnál letétbe kell helyezni, vagy a hozzátartozóknak kell kiszolgáltatni, illetve megküldeni.

Ha az előző pontok értelmében a családtagoknak vagy hozzátartozóknak kiszolgáltatandó illetményeket a gazdasági hivatal postán küldi meg, a postaköltséget az összegből le kell vonni.

A fentiek szerint letétilag kezelt illetményrész az igényjogosult tulajdona s azt még arra az időre sem lehet megvonni, amely idő elítéltetés esetén a vizsgálati fogságból a büntetésbe számít. Ha tehát az illetményrész a letartóztatott kívánságára letétben volt és a büntető eljárás megszüntető határozattal vagy felmentő ítélettel nyert befejezést, azt neki ki kell szolgáltatni. Ha azonban az igényjogosultat jogerősen szabadságvesztésre ítélték, az említett illetményrészt a büntetés kitöltése után, illetve feltételes szabadságra bocsátásakor, a büntetés végrehajtásának felfüggesztése esetén pedig az ítélet jogerőre emelkedésekor kell neki kifizetni.

Nőtlen személyektől a 230. B) b) pont alapján visszatartott összeg felhasználására vagy kiszolgáltatására az alábbi 232., 233., 234. és 235. pontokban foglaltak mértékadók.

232. Akit jogerős bírói ítélet elzárásra, fogházra vagy vétség miatt államfogházra ítélt, feltéve, hogy őt ennek következtében a csendőrség kötelékéből erkölcsi érdemtelenség miatt el nem bocsátották, a büntetés végrehajtásának tartama alatt a vizsgálati fogságba helyezettekre fennálló elvek szerint kell illetményekben részesíteni.

Az illetmények kiszolgáltatására a 230., illetve a 231. pont határozványai irányadók.

Nőtlen személyek illetményeiből a 230. B) b) pont alapján visszatartott illet-

ményrészt az ítélet jogerőre emelkedésekor egy összegben, a 230. A) pont 3. bekezdése szerint visszatartandó illetményrészt pedig az esedékesség napjával legénységi jóléti célokra való fordítás végett a csendőrség tanulmányi segélyalapítványa javára a 189.953. számú csekkszámára kell átutalni.

233. Fegyházra, börtönre vagy büntett miatt államfogházra elítéltek összes illetményeit a fogyatéki esetekre megállapított elvek szerint, az ítélet jogerőre emelkedésekor végleg be kell szüntetni.

Az ilyenek büntetésének végrehajtási tartama alatt felmerülő rabélelmezési (tartás, őrzés, fűtés stb.) költségeket a büntetőintézet igénylése alapján a csendőrségi javadalmazásból kell fedezni.

234. Ha legénységi egyént a bíróság pénzbüntetésre ítelt, a megvont illetményeket legénységi jóléti célokra való fordítás végett a csendőrség tanulmányi segélyalapítványa javára a 189.953. számú csekkszámára kell átutalni.

235. Ha a legénységi egyén ellen indított bűnvádi eljárás megszüntető határozattal, illetve felmentő ítélettel fejeződött be, a fentiek értelmében visszatartott illetményeket neki utólag ki kell fizetni.

56. §. Fegyelmi úton, továbbá honvéd- vagy polgári bírósági ítélet következtében eltávolítottak illetményei.

236. Azok az esetek, amelyekben a csendőrlegénységi egyéneket fegyelmi úton, továbbá honvéd- vagy polgári bírósági ítélet következményeként a csendőrségből el kell, illetve el lehet távolítani, a Szut. 28. pontjában vannak felsorolva.

237. A Szut. hivatkozott pontja értelmében a csendőrségből eltávolított legénységi egyének összes illetményeit a fogyatéki esetre vonatkozó határozványok szerint meg kell szüntetni.

57. §. Megszököttek, önkényesen eltávoztak és eltűntek illetményei.

238. Megszökött, önkényesen eltávozott vagy eltűnt legénységi egyének összes

illetményeit a fogyatéki esetre vonatkozó határozványok szerint azonnal be kell szüntetni.

239. Ha az említettek visszakerülnek és előzetes letartóztatásba vagy vizsgálati fogságba helyeztetnek, bemutatásuk napjától kezdve ügyük jogerős befejezéséig csak fogházi élelmezésben részesülnek.

Ha azonban az illetőt a szolgálat alól nem mentik fel, sem pedig vizsgálati fogságba nem helyezik, tehát a tényleges szolgálatban megmarad, a bemutatás napjától kezdve az összes rendszeres illetményeit folyósítani kell.

Ha a megindított bűnvádi eljárás a feljelentés félretételével vagy megszüntető határozattal, illetve jogerős felmentő ítélettel végződött, avagy ha távollétét bűnvádi eljárás nélkül is igazoltnak találták, a beszüntetett, illetve megvont összes járandóságokat utólag ki kell fizetni. Nincs azonban helye a járandóságok kifizetésének, ha a megindított eljárás a feljelentés félretételével, vagy megszüntető határozattal végződött ugyan, de a gyanúsítottat (terheltet) ugyanabból az ügyből folyólag fegyelmi úton megfenyítették.

Különös méltánylást érdemlő esetekben a belügyminiszter megengedheti, hogy az e pont első bekezdése alatt említett esetben a visszakerült családok egyén családtagjai részére a havizsold és a csendőrségi pótdíj fele, a családi pótlék, valamint a lak- és bútorbérnek pedig a teljes összege kifizethető legyen.

58. §. Hadifogságból visszatértek illetményei.

240. A hadifogságból visszatérő legénységi egyének rendfokozatszerű illetményeit az újonnan alkalmazottakra fennálló elvek szerint kell folyósítani. Ilyen személyek részére a hó első napján az egész hóra esedékes illetmények (havizsold, csendőrségi pótdíj, élelmezési pénzátalány) már a bemutatás havának elsejétől kezdve illetékesek.

59. §. Fenntartási pótlék.*

241. Olyan örsökön, ahol a nőtlenek létszáma — a kórházban lévők vagy fegyelmi fenyítés alatt állók kivételével — három főre vagy még kevesebbre száll, mindaddig, míg az állománynak legalább négy nőtlenre való kiegészítése meg nem történik, a közigazdálkodás részére fenntartási pótlék jár.

242. A fenntartási pótlék összege a közigazdálkodás részére napi 1 pengő.

243. A fenntartási pótlékot havonta utólag vagy az örs nőtlen legénységi létszámának négy főre történt kiegészítését követő hó 1-én az örs pénztári bizottságának bélyegtelen nyugtájára az illetékes osztály gazdasági hivatala fizeti ki és számolja el.

A nyugtán azt, hogy az örs létszáma mennyi ideig állott három vagy ennél kevesebb nőtlen csendőrből, a szárnyparancsnok igazolja.

A fenntartási pótlék az örs közigazdálkodását illeti.

60. §. Jutalomdíj törvénysértők elfogásáért.

244. Törvénysértőknek rendkívüli nehézségek között történt kinyomozása és elfogásáért, valamint általában a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett kimagasló ténykedésekért a legénységet pénzjutalomban lehet részesíteni.

Ilyen érdemek esetén a tényállást és a ténykedést részletesen felölelő és a pénzjutalom összegét is javasló felterjesztést szolgálati úton a honvédelmi miniszter útján a belügyminiszterhez kell előterjeszteni.

61. §. Jutalomdíj csendőrököt vagy katonákat lütszegésre csábító kísérlet feljelentéséért.

245. Aki csendőröknek vagy katonáknak lütszegésre csábítására tett kísérletet feljelent, a feljelentés valóságának bírói-

lag történt megállapítása után a belügyminiszter által esetenként meghatározandó összegű díjazásban részesül.

Ha a feljelentést egyidejűleg több személy tette, a díjat a feljelentők között egyenlő arányban kell felosztani.

62. §. Jövedéki kihágásokkal kapcsolatos feljelentői és tettenérői jutalékok.

246. Jövedéki kihágásokkal kapcsolatosan pénzügyi hatóságok által kiutalt feljelentői és tettenérői jutalékokat csendőr nem fogadhat el. A pénzügyi hatóságok jövedéki kihágási esetek feljelentésével kapcsolatosan a csendőrököt megillető feljelentési vagy tettenérői jutalékokat nem az érdekelt csendőröknek, hanem a kerületi parancsnokságnak utalják ki. Ha valamelyik hatóság a jutalékokat tévesen mégis a csendőrnek utalná ki, akkor azzal a Szut. 73. pontjában foglaltak szerint kell eljárni.

A jutalékokat a Csendőrségi Lapokban nyilvánosan nyugtázzák és azok a jutalmazási alap adományaként tekintetnek.

A csendőrségi jutalmazási alaphoz történő jutalmazások elbírálásánál figyelembe veszik azt, hogy a csendőr a jutalmazási alap vagyont gyarapította.

63. §. Életmentésért és hullakifogásért járó jutalomdíj.

247. Nyilvánvaló halálos veszélyből a megmentő életének kockáztatásával megmentett minden emberért a megmentő 30 pengő jutalomdíjban részesül.

A hadiveszélyből kimentésért jutalomdíj nem jár.

Az életmentési jutalomdíj kifizetéséhez szükséges felsőbb engedélyt a hivatalosan megvizsgált és megerősített tényállás alapján esetről-esetre a csendőrkerületi parancsnokság eszközli ki és pedig:

ha a megmentett személy a csendőrséghez vagy a polgári osztályhoz tartozik, a belügyminiszterhez, ha pedig a honvédséghez, az illetékes honvéd hadtestparancsnoksághoz kell előterjesztést tenni.

* Ezidőszerint nincs érvényben.

Hullának vízből történt kifogásáért jutalomdíjként, minden hulláért 10 pengő illetékes.

A hulla kifogásáért járó jutalomdíj kifizetését a kivizsgáló iratok alapján a belügyminisztertől kell kérni.

Ö T Ö D I K F E J E Z E T.

ILLETMÉNYUTÓLAGOK; ILLETÉKTELEN FELVÉTELEK MEGTÉRÍTÉSE; ILLETMÉNYLEVONÁSOK.

64. §. Illetményutólagok igénylése és illetéktelen felvételek megtérítése.

248. Idejében fel nem vett, vagy az illetékesnél kisebb összegben felvett, de beigazoltan illetékessé vált pénzbeli illetmények utólagos kifizetését csak akkor szabad engedélyezni, ha az illetményigény keletkezésének időpontjától béke idején három, háborúban öt évnél több idő nem telt el.

Az illetményutólagot bélyegtelen kérvénnyel kell kérni, a kérést azonban csak akkor lehet figyelembe venni, ha a kérelem előterjesztése az illetményigény keletkezésének időpontjától számított három, illetve öt éven belül történt.

Az esedékesség költségvetési évének eltelte után igényelt és még el nem évült illetményutólagokat csak a belügyminiszter engedélyével szabad felszámítani.

A fenti elévülési határidőktől eltérő kivételek a következők:

a) elhunytak igényjogosult családtagjainak a temetési járulékra való igénye az általános törvényszerű elévülés idejének (32 év) leteltével szűnik meg;

b) a több mint 3 év óta fel nem vett, állandóan odaitélt sérülési pótdíj felvételére való igény megszűnik és annak folyósítását be kell szüntetni. Az ilyen beszüntetett sérülési pótdíjat csak a belügyminiszter külön engedélye alapján, a kérelem előterjesztését követő hó elsejétől lehet újból folyósítani;

c) az utazási költségeket az utazás befejezése után 8 napon belül kell igényelni,

vagyis a számadást az elszámolásra hivatott számadótesthez e határidőn belül be kell küldeni.

A 8 nap alatt nem igényelt utazási költségeket csak a belügyminiszter engedélyével szabad utólag felszámítani;

d) a családi pótlékra való igénynek nem a kellő időben történt bejelentése esetén a családi pótlék csak a bejelentés napját követő hónap elsejétől jár;

e) visszamenő nappal magasabb rendfokozatba előléptetteknek csak a rendszeres illetmények közötti különbözetek járnak; az összes egyéb nem rendszeres illetmények (pld. a vezénylési, külszolgálati pótdíj, napidíj stb.) különbözetét, nemkülönben a kinevezés megjelenése előtt tett átköltözködési utazásról az átköltözködési átalány és viteldíj különbözeteit stb. utólag nem lehet felszámítani;

f) átalányutólagokat csak akkor lehet kifizetni, ha az igénykeletkezésének időpontjától 6 hónapnál több idő nem telt el.

249. Illetéktelenül felvett pénz visszatérítésére a felvevő csak akkor köteles, ha a felvételt a számadás beküldésének napjától számított három év (háborúban öt év) eltelte előtt észrevételezték.

Ha a csendőregyén hadifogságba kerül vagy eltűnik, az ekként eltöltött idő az ötévi határidőbe nem számít be.

A megtérítési, illetőleg szavatolási kötelezettségnek ez a megszorítása az elszámolási kötelezettség mellett felvett előlegekre és a kincstárnak gonosz szándékából való megkárosítására nem terjed ki.

Jogalap nélkül kifizetett illetményeket a multa nézve csak akkor lehet térítményként előírni és beszedni, ha nem nyert beigazolást, hogy azokat az igényjogosult jóhiszeműleg vette fel.

Az a csendőregyén, aki olyan változást, mely az érvényben lévő jogszabályok szerint az illetmények leszállítását vagy teljes megszüntetését vonja maga után, kellő időben, de legfeljebb a változás beálltától számított 8 napon belül írásban be nem jelent, vagy őt már meg nem illető járandóságot a változás szándékos elhallgatásával felvesz, anyagi és büntetőjogi felelősséggel tartozik.

65. §. Illetménylevonás kincstári vagy magántartozások törlesztésére és egyéb célokra.

250. A legénységi állományhoz tartozó személyek illetményeiből csak a szolgálati viszonyból származó tartozásokra (nyugdíjjárulék), kincstári követelésekre (fizetési túlélvezmények, térítmények, kellő időben be nem szolgáltatott előlegek, észrevétel alapján teljesített jogerős térítések, marasztaló határozattal megállapított vagy a kincstár előzetes biztosítása céljából ezt megelőzőleg is levonni rendelt összegek), pénzbírságokra, pénzbüntetésekre; hadisoldelőleg tartozások törlesztésére, elmeigyógyintézetbe való szállításból és az ott tartózkodásból felmerült költségekre, továbbá önkéntes hozzájárulással felajánlott célokra (kaszinói díjak, csendőrségi és katonai szaklapok előfizetési vagy hozzájárulási költsége stb.), továbbá az alább felsorolt követelések kielégítésére szabad levonásokat eszközölni:

1. a legénységi egyén feleségét (volt feleségét) fel- vagy lemenő ágbeli rokonát illető vagy házasságon kívüli gyermeke részére járó tartásdíj vagy ilyen tartásdíjnak megváltásaképpen járó összeg fejében;

2. büntetőbirósági ítélettel vagy közigazgatási kártérítési marasztaló határozattal megtérítésre előírt, okiratilag meg-

állapított olyan kártérítési összegek fejében, amelyek készpénz, értékpapír vagy készletmennyiség hiányából állottak elő;

3. lakbérkövetelések és olyan követelések fejében, amelyek azon alapulnak, hogy az adós lakóháznak saját részére való építése vagy megvétele végett lakáspénzének (lakbérének) lekötésével közokiratban fizetési kötelezettséget vállalt;

4. temetési költségek fejében.

Magánfelek és cégek részére levonások, engedményezések nem eszközölhetők; az ilyenek követelésének kiegyenlítésére a Szolgálati Szabályzat 721. pontja intézkedik.

Az 1. alatt felsorolt tartásdíjak fejében igénybe lehet venni a havizsoldnak és a csendőrségi pótdíjnak $\frac{1}{3}$ -ad részét. A gyermek után élvezett családi pótlék azonban a gyermek tartása végett a reá eső aránylagos összeg erejéig vonható végrehajtás alá.

A szolgálati viszonyból származó tartozások, kincstári követelések és általában a 2. alatt felsorolt kártérítési követelések fejében a legénységi egyének rendszeres pénzbeli illetményei — nem értve ide az élelmezési pénzátalányt — korlátlanul igénybevehetők, kivéve a lakáspénzt (lakbért) és a családi pótlékot, melyeket ilyen célra sem lehet igénybevenni.

A 3. alatt meghatározott követelések fejében a lakáspénzt (lakbért) korlátlanul igénybe lehet venni, de azokat más szolgálati illetményből kielégíteni nem lehet.

A 4. alatt tárgyalt temetési költség fejében csak az olyan temetési járulékot lehet lefoglalni, amely az eltemetett után jár, de ezt is csak összegének $\frac{1}{3}$ -ad része erejéig.

Elmeigyógyintézetbe szállítás, valamint az ápolás költségeire a gyógyintézetben való tartózkodás alatt esedékes illetményeket igénybe kell venni. Ezeket a követeléseket az illetményekre már előjegyzett más követelések előtt elsőbbség illeti. A sérülési pótdíjat csak felerészben, a vitézségi érempótdíjat pedig egyáltalában nem szabad igénybevenni.

Az elmebeteg elhalálása után a kiadások fedezésére az elhalt vagyont is igénybe lehet venni, ha ezzel családjának létfenntartása nincsen veszélyeztetve. A kincstár kártérítési követeléseinek biztosítását még az elmebeteg elhalálása előtt foganatosítani kell.

Az elmebetegintézetből hónap közben elbocsátott elmebeteg illetményeinek csak azt a részét szabad a kiadások fedezésére igénybevenni, amely az elbocsátás előtti napig bezárólag terjedő időre esett. A fennmaradó részt, amely a hónap hátralévő napjainak száma szerint számítandó ki, az illetményekre jogosultnak (gondnokának) kell kiadni.

Más követelések, visszahagyások fejében az említett illetményeknek csak az egyharmada foglalható le.

251. A kincstári tartozások és bírói letiltások elsőbbségére nézve a jelen szabályzat 27. §-ában foglaltak mérvadók.

66. §. Nyugdíjjárulék.

252. Ténylegességi illetményeket élvező legénységi személyek nyugdíjjárulékot fizetnek. E járulék a nyugdíj megállapításánál beszámítható illetményeknek 1 százaléka.

A nyugdíjjárulék megállapításánál a valóban élvezett havizsold és a csendőrségi pótdíj összegeit kell figyelembe venni.

A nyugdíjjárulékot havi előzetes részletekben hivatalból kell levonni.

Várakozási illetménnyel vagy illetmények nélkül szabadságoltak e viszony tartama alatt nyugdíjjárulékot nem fizetnek.

Nyugdíjjárulékot a ténylegességi illetmények beszüntetéséig kell fizetni. Helyesen beszedett nyugdíjjárulék visszatérítésének nincs helye.

A nyugdíjjárulékból létesített alap, a tényleges és nyugállományú legénységi egyének és családtagjaik jólétét szolgáló intézmények létesítésére, fenntartására és fejlesztésére szolgál.

H A T O D I K F E J E Z E T.

LEGÉNYSÉGI EGYÉNEK CSALÁDTAGJAINAK ILLETMÉNYE.

67. §. Lakilletmény.

253. Legénységi egyének olyan családtagjainak, akik után a családfő családi pótlékot kap és akik a családfővel közös háztartásban élnek, a családfővel való együttes elhelyezésre van igényük.

254. A családfő (férj, atya, stb.) elhalálása esetén az özvegy részére a férj halálát követő lakbérnégyed végéig folytatólagosan ki kell fizetni a lak- és bútorbért, amely az elhalt részére ez alatt az idő alatt járna abban az esetben, ha még életben volna. Ha legénységi egyén után az özvegyen kívül ellátásra igényjogosult elvált nő (esetleg nők), vagy szülőtlén árvával egyenlőnek tekintendő

árvák is maradtak hátra, az e bekezdés szerint folyósítandó lak- és bútorbérnek $\frac{3}{5}$ -öd részét az özvegy kapja, a fennmaradó $\frac{2}{5}$ -öd részen pedig az említett nők és a szülőtlén árvával egyenlőnek tekintendő árvák egyenlő mértékben osztoznak. Ha a legénységi egyénnek nincsen özvegye, de utána ellátásra igényjogosult elvált nő (esetleg nők) vagy a szülőtlén árvával egyenlőnek tekintendő árvák, vagy az említett nők és árvák is maradtak hátra, ezek az e bekezdés szerint fizetendő lak- és bútorbérben egyenlő mértékben osztoznak.

Ha a családfő az elhalálás idejében természetbeni szállás élvezetében állott,

az özvegyet annak használata az elhalálozás napját követő lakbérévnegyed végéig illeti meg; e lakbérévnegyed végén a szállást ki kell ürítenie. Ha azonban a természetbeni szállás használatát szolgálati okokból még ez idő előtt meg kell vonni, vagy ha az özvegy abból a lakbérévnegyed eltelte előtt önként kiköltözik, részére a kiköltözés napjától az elhalálozás napját követő lakbérévnegyed végéig — de figyelemmel az előző bekezdésben foglaltakra — annak a lakbérnek aránylagos részét (egy napra az egy havi lakbér egyharmincad részét számítva) kell folyósítani, amely az elhalt csendőrt a tényleges szolgálat tartama alatt utoljára megillette volna, ha nem lakott volna természetbeni lakásban.

Hátramaradt hozzátartozóktól a természetbeni lakás rendelkezésre bocsátását a családfő elhalálozásától számított 30 napon belül semmiféle okból nem lehet követelni. Ha a természetbeni lakásban hátramaradt özvegyet (árvákat) a felmondási idő lejárta előtt kellene a lakásból szolgálati érdekből kiköltöztetni és a kiköltözés még nem a választott lakhelyre, hanem csak helybe történék, az özvegy (árvák) részére a belügyminiszter átköltözködési segínyt engedélyezhet. Ennek összege nem haladhatja meg azt a kiszabható helyi átköltözködési költséget, amely életbenlét esetén a családfőt megilletné. Ez a helyi költözködési költség, a választott lakhelyre való átköltözködés illetményszerű költségeire nincs befolyással.

Ha a lakbérévnegyed első vagy második hónapjában elhunyt csendőr lakbéré bíróilag le volt tiltva, vagy szabályszerűen engedményezve volt, az e lakbérévnegyed második és harmadik, illetőleg harmadik hónapjára illetékes lakbért a fentiektől eltérően nem a hátramaradottaknak, hanem a hitelezőknek (végrehajtónak, engedményesnek) kell kifizetni. Ilyen esetekben az igényjogosult hátramaradottaknak a lakbért csak az elhalálozást követő lakbérévnegyedre kell folyósítani. A fentiek szerint járó lak- és bútorbért

az a gazdasági hivatal fizeti, amely az elhalt illetményeit folyósította.

68. §. Kórházi (gyógyfürdőkórházi, szanatóriumi) ápolásra, valamint gyógyszerekre való igény.

255. Tényleges legénységi egyének ama családtagjainak, akik után a családfő családi pótlékot élvez, megbetegedésük esetén honvédkórházakban való ápolásra ugyanazon feltételek mellett van igényük, mint a családfőnek.

A budapesti honvédtiszti kórház szülészeti és nőgyógyászati osztályára az igényjogosult női családtagok, gyermekosztályára pedig az igényjogosult gyermekek, az egyéb honvédkórházak számára megállapított azonos feltételek mellett, felvehetők.

A családtagok állami, köz- vagy más nyilvános jellegű kórházban történő gyógykezelésére, polgári orvos igénybevételére, gyógyszerekre és különböző gyógykezelésre való igénye tekintetében e szabályzat 48. §-ában foglalt rendelkezéseket kell értelemszerűen alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a családtagok az orvosi rendeletre igénybevett különleges kezelésért (Röntgen, Quarc, Diathermia, Zander) felmerült költségek fele összegét sajátjukból tartoznak megfizetni. E költségek másik fele a honvédkórház igazolása alapján a javadalmazás terhére elszámolható.

256. Honvédkórházban való ápolásukért a családtagok után a családfő az ápolás minden napjára 1 pengő 50 fillér gyógy- és élelmezési költséget fizet.

A budapesti honvéd gyógyfürdőkórházba felvett legénységi egyének igényjogosult családtagjai részére az orvos által rendelt és ingyen kiszolgáltatót fürdőjegyek ára átalányozás útján nyer elszámolást.

257. Tényleges legénységi egyének olyan családtagjai, akik után a családfő nem kap ugyan családi pótlékot, de akik vele közös háztartásban élnek, a honvédkórházban való ápolásra, külön rendelet-

tel meghatározott térítés fizetése ellenében, szintén igényt tarthatnak.

Ebben a kedvezményben azonban a honvédelmi miniszter esetenként adott engedélye alapján csak az alább felsorolt és az igényjogosult családfővel közös háztartásban élő személyek részesíthetők:

a) a családfő (elhúnyt családfő) atyja és anyja;

b) azok a gyermekek, akik után családi pótlék nem illetékes, fiúk, ha testi vagy szellemi törődöttség következtében teljesen munkaképtelenek, leányok, ha hajadonok, özvegyek vagy elváltak.

c) elvált, özvegy vagy hajadon nőtestvér, ha a legénységi egyén nőtlen, elvált vagy özvegy.

A kedvezmények a felsorolt személyek részére való odaítélésénél alapfeltétel, hogy semminemű ellátásuk, jövedelmük vagy kerésük sehonnan ne legyen. Honvédkórházba felvételük esetén a részükre rendeletileg megállapított gyógy- és élelmezési költséget ők maguk tartoznak felvételük alkalmával a tárgy hónapnak 10-ig vagy 20-ig, avagy végig terjedő napjaira, illetve minden hó 1-én, 11-én tíz-tíz napra, 21-én pedig a hónap hátralevő napjaira a kórház gazdasági hivatalának befizetni.

258. Tényleges állományú legénység családi pótlékban részesülő családtagjai (feleség és gyermekek) teljes vagyontalanságuk, ön- és közveszélyes elmebetegségük esetén, ha zárt intézetbe helyezésük házi ápolásbaadással el nem kerülhető, a családfő kérelmére a kincstárral szerződéses viszonyban álló polgári elmebetegintézet II. osztályára beutalhatók. A felmerülő költségek fedezésére a családfőnek az illetékes családi pótlékon kívül még azt az összeget is meg kell térítenie, amit a családtagjának honvédkórházban való ápolása esetén volna köteles fizetni.

Családi pótlék élvezetében nem álló elmebeteg családtag után ápolási költséget a kincstár terhére elszámolni nem lehet.

69. §. Elmebeteg legénységi egyének családtagjainak eltartása.

259. A csendőrség által elmebetegség miatt polgári elmebetegintézetbe elhelyezett tényleges legénységi egyének családját a családfő elhelyezésének tartama alatt az az eltartási összeg illeti meg, mely az elmebeteg családfő elhalálása esetében, az elhalálástól számított negyedik hónap elsejétől kezdve megilletné.

A csendőrség által elmebetegintézetbe elhelyezett, fentemlített személyek hozzátartozói részére az eltartási díjat az illetékes gazdasági hivatal fizeti ki az igényjogosult hozzátartozóknak, illetőleg a kiskorú hozzátartozók gyámjának.

70. §. Vizsgálati fogságban lévő családtagok illetményei.

260. Ha a legénységi egyén neje vagy olyan gyermeke, aki után családi pótlékban részesül, honvéd bíróságnál vizsgálati fogságba került, élelmezésükről a családfő tartozik gondoskodni, illetve a honvéd fogházi élelmezési (tartási és egyéb) költségeket a sajátjából kell megfizetnie.

71. §. Hadifogságba került legénységi egyének családtagjainak illetményei.

261. Hadifogságba került legénységi állományú egyének családtagjainak olyan ellátási díjra van igényük, mely őket a családfő elhalálása esetén az elhalálástól számított negyedik hónap elsejétől kezdve megilletné.

Ez az ellátási díj a hadifogságba jutás havát követő hó elsejétől kezdve addig jár, míg a férj vagy atya hadifogsága tart.

72. §. Utiköltségek, illetmények.

262. Ha egy legénységi egyénnek át-helyezés folytán állomáshelyét el kell hagynia, családja a költözködési utazást elvileg a családfővel együttesen tartozik megtenni.

Ha a család a költözködési utazást a

családfőtől elkülönítve teszi meg, a családnak ez az elkülönített utazása — vagy visszamaradása — a családfő részére e szabályzat szerint illetékes útiköltség-térítés összegét nem befolyásolja.

263. Tényleges állományban elhunyt legénységi egyének hátramaradt családtagjainak a családfő utolsó állomás- (alkalmaztatási) helyéről választott lakhelyükre való átköltözködésük költségeinek megtérítésére a nyugállományba helyezettek költözködési utazására vonatkozó határozványok szerint van igényük.

Ilyen családnak a családfő utolsó állomáshelyéről a választott lakhelyre való átköltözködés esetén, az átköltözködési költségeket olyan kiszabatban kell folyósítani, amilyen kiszabatban azok a családfőnek járnának, ha még életben volna.

73. §. Temetési járulék.

264. A tényleges állományban elhalt legénységi egyének hátramaradottjainak temetési járulékra van igényük.

265. A temetési járulék az elhalt által legutóbb élvezett havi zsold és csendőrségi pótdíj kéthavi összege.

266. A temetési járulékra elsősorban az elhunyt özvegyének, özvegy hiányában az elhunyt törvényes (törvényesített) leszármazóinak van igénye. Ebből az igényből csak az olyan özvegy van kizárva, aki férjétől annak elhalálása idejében törvényesen elváltan élt, anélkül, hogy tőle tartásdíjat élvezett volna.

Ha igényjogosult özvegy és törvényes (törvényesített) leszármazók hiányában más személy beigazolja, hogy az elhunytat — elhalálása előtt — ápolta vagy a temetkezési költségeket sajátjából fedezte, a belügyminiszter a temetési járulékot egészben vagy részben e személynek is odaitélheti.

267. A temetési járulék az elhunyt igényjogosult özvegyének, özvegy hiányában az elhunyt törvényes (törvényesített) leszármazóinak a haláleset után előlegképpen azonnal kifizethető.

268. A temetési járulékot bírói úton csak temetési költségek fejében, közigazgatási úton pedig csak a nyilvános betegápolásból folyó, tehát közadók módjára behajtandó gyógykezelési költségek erejéig, de mindkét esetben csak az összeg egyharmadának mérvében lehet lefoglalni.

A temetési járulék-előleget rendszerint az a gazdasági hivatal fizeti ki, amelyik az elhunyt illetményét utoljára fizette.

A temetési járulék-előleg kifizetéséből felmerülő postaköltséget a javadalmas viseli.

74. §. Elhalt legénységi egyének özvegyeinek és árváinak illetményei.

269. A tényleges állományban elhalt legénységi egyén özvegye és anyátlan árvája (árvái) részére az elhalálkozás napját követő hó elsejétől számított három hónapon át, a havi zsoldot, csendőrségi pótdíjat, családi pótlékot azok esedékessége napján folytatólagosan ugyanúgy kell kifizetni, mintha az elhalt a három hónap alatt még életben volna.

E járandóságok megállapításánál az elhalálkozás napját követő három hónapon belül az esetleges magasabb havizsold-fokozatba előmozdítást, úgyszintén a családi pótlékok számának esetleges emelkedését vagy csökkenését figyelembe venni nem lehet.

A lakbérilletményre a 67. §-ban foglalt határozványok mértékadóak.

Ezeket az illetményeket ott kell számfejteti és az özvegynek, vagy anyátlan árvák gyámjának kifizetni, ahol az elhalt illetményeit folyósították volna, ha még életben lenne.

Az özvegyet megillető nyugdíj, illetve az anyátlan árvákat megillető ellátás csak a férj, illetve atya halálának napját követő negyedik hó első napjától jár.

Ha a tényleges állományban elhalt legénységi egyén után az özvegyen kívül ellátásra jogosult nő, esetleg nők, vagy a

szülőtlen árvákkal egyenlőnek tekintendő, ellátásra jogosult árvák is maradtak, az özvegy a szóban lévő készpénzjárandóságok háromötöd részét kapja, a fennmaradó kétötöd részen pedig az említett nők és árvák egyenlő mértékben részesülnek.

Ha az elhaltnak nincsen özvegye és utána ellátásra jogosult nő, esetleg nők, vagy szülőtlen árvákkal egyenlőnek tekin-

tendő, ellátásra jogosult árvák vagy az említett nők és az említett árvák is maradtak hátra, ezek a szóban lévő készpénzjárandóságokban egyenlő mértékben részesülnek.

270. Ebből az ellátás jellegével bíró készpénzjárandóságból a néhai családfő terhére előjegyzett kincstári tartozásokra, letiltásokra levonásokat nem lehet eszközölni.